

Kateřina Brdlíková, Rozhodující momenty dějin luterské reformace v korespondenci Martina Luthera a Philipa Melnchtona, FF UK v Praze 2011, 109 s.

Posudek vedoucího práce

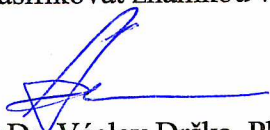
Dějiny německé reformace představují jedno z klasických témat moderní historiografie. Bohatá bibliografie k němu se vážíci jakoby až znemožňovala uchopit jej znovu a originálním způsobem. Současně možná vede, zejména začínajícího badatele, k jisté ostražitosti a opatrnosti, protože již jen z heuristického hlediska staví před něho nejedno úskalí.

Kateřinu Brdlíkovou je proto třeba pochválit za odvahu, že se nenechala odradit a pokusila se o hledání dalšího alternativního pohledu na toto významné období německých a evropských dějin. Jako svůj hlavní pramen si zvolila korespondenci obou tvůrců německé reformované církve, doplnila ji Lutherovými Řečmi od stolu a pokusila se na základě jejich analýzy srovnat Lutherovu a Melanchtonovu reflexi hlavního dění 1. poloviny 16. století. Vznikla tak práce přídržující se přísně chronologického postupu, zachycující především Lutherovy reakce na jednotlivé momenty formující budoucí luteránskou církev.

Při zpracovávání tématu oceňuji zejména diplomantčinu pečlivou práci s pramenem a vysoce kvalitní a přesné překlady citovaných textů. Výsledkem je dílo, jehož hodnota spočívá především v tom, že může dalším badatelům pomoci nahlédnout do psychologie obou sledovaných postav. Kolegyně Brdlíková se přitom více méně držela přísně historických souvislostí dějin reformace, takže se jí podařilo vyhnout se složitým teologickým kontextům tehdejšího dění; bylo by to sice možné chápat i jako jistý nedostatek práce, je však třeba přiznat, že cesta tímto směrem by znamenala vzhledem ke zkušenostem autorky riziko, jež na ní nebylo požadováno. Na druhé straně je ale třeba konstatovat, že autorka postavila své dílo z hlediska heuristického velmi úsporným způsobem. Tento nedostatek sice rozhodně nevedl ke významnějšímu zkreslení výsledků formulovaných v Závěru, nicméně je důvodné předpokládat, že hojnější využití dosavadního bádání by patrně vedlo jednak k vyrovnanější prezentaci Melanchtona, jednak k odvážnější interpretaci analyzovaného materiálu – na některých místech se autorka nepouští dále než k rekapitulujícímu komentáři Lutherova či Melanchtonova postoje.

Souhrnně lze v však konstatovat, že Kateřina Brdlíková předložila solidně založenou a přitom zajímavou práci, jež odráží mimo jiné i její systematickou práci v diplomním semináři.

Vzhledem k uvedeným skutečnostem ji proto v závislosti na průběhu obhajoby navrhuji
klasifikovat známkou výborně – velmi dobře.

PhDr. Václav Drška, Ph.D.

V Kolíně/Praze 10. září 2011